

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 20/09/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 32

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Chỉ nghe pháp của Hòa Thượng và chỉ chuyên trì danh hiệu Phật như vậy thì có đúng pháp không?”*. Hòa Thượng cả một đời nghe lời và thật làm, Ngài là tấm gương cho chúng ta. Khi Ngài 80 tuổi, Ngài vẫn luôn nói: *“Thầy của tôi nói như vậy!”*. Khi trẻ mầm non đi học về các con thường nói: *“Cô con nói!”*. *“Thầy con nói!”*, đến khi các con học cấp 1 thì ít dần và đến cấp 2 thì không nói như vậy nữa. Trong tập 20 của bộ đĩa Hòa Thượng giảng **“Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú”**, phần cuối Hòa Thượng cũng nói: *“Đây là Thầy của tôi nói”*. Chúng ta biết kính Thầy, nghe lời Thầy thì chúng ta mới làm tốt được những lời Thầy dạy. Trong đời Hòa Thượng có ba người Thầy, Giáo sư Phương Đông Mỹ dạy Hòa Thượng Triết học, sau đó, Hòa Thượng học với Đại sư Chương Gia, khi Đại sư Chương Gia thị tịch thì Hòa Thượng đến học với Lão cư sĩ Lý Bình Nam.

Khi Hòa Thượng tìm đến học với Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Lão cư sĩ Lý Bình Nam yêu cầu: *“Từ nay về sau ông chỉ được nghe một mình tôi giảng, những gì tôi cho phép ông xem ông mới được xem, còn những gì trước đây ông học thì bỏ đi như bỏ đồ phế thải”*. Lão cư sĩ biết Hòa Thượng đã học với Đại sư Chương Gia, Giáo sư Đông Phương Mỹ nhưng Ngài vẫn yêu cầu Hòa Thượng phải trút bỏ những điều đã học.

Mấy chục năm nay, tôi chỉ nghe pháp và dịch pháp do Hòa Thượng Tịnh Không giảng nhưng tôi vẫn làm được việc. Một lần, có người ở bên Úc gọi điện cho tôi vào khoảng 3 giờ sáng, họ muốn tôi dịch đĩa của một vị, một tháng tôi chỉ cần dịch một đĩa, họ sẽ chuyển tiền trước cho tôi. Tôi nói, tôi chỉ hiểu lời do Hòa Thượng nói, họ nên nhờ người khác dịch. Chúng ta chỉ nghe Hòa Thượng, học theo và làm theo lời Hòa Thượng.

Khi nhỏ, tôi thấy bà nội niệm Phật nên tôi niệm theo, thi thoảng có cô nhập lên nói hoa sen của ai đó tươi tốt vì người đó niệm Phật tốt, tôi cố gắng niệm Phật để tưới cho hoa sen của mình tươi. Hòa Thượng dạy tôi một câu **“A Di Đà Phật”** niệm đến cùng nên tôi làm theo lời Ngài.

Hòa Thượng nói: **“Cho dù học pháp nào chúng ta cũng phải chuyên và tinh”**. Chúng ta chuyên tu, chuyên tinh thì chúng ta nhất định có thành tựu. Chúng ta phải **“nhất môn thâm nhập trường kỳ huân tu”**. Điều này giống như chúng ta chỉ đi theo một con đường thì chúng ta nhất định sẽ đến đích. Chúng ta **“chuyên”** thì chúng ta sẽ **“tinh”**.

Chúng ta “*ting*” thì chúng ta sẽ có thành tựu rất rõ nét. Người thế gian cũng nói: “*Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh*”. Trong tu hành cũng vậy, chúng ta có một người hướng dẫn thì chúng ta có một con đường, hai người hướng dẫn thì chúng ta có hai con đường, chúng ta có ba người Thầy hướng dẫn thì có ba con đường.

Có một cô đã 70 tuổi, trước đây, cô cũng đã tu tập ở đây một thời gian, ban đầu cô cũng kính trọng tôi nhưng sau đó, cô đi tìm những vị Thầy khác. Gần đây, tôi nghe nói, người con trai của cô mắng chửi, đuổi cô đi. Tôi từng tặng người con trai một chuỗi hạt, anh rất trân trọng, có lần anh nói: “*Mẹ đi vào ở chỗ của Thầy mà tu đi!*”. Cô cảm thấy ở đây không “*linh*” nên cô đi tìm nơi khác “*linh*” hơn. Có lần cô hỏi tôi: “*Thầy ơi, con đã quy y 6 lần bây giờ con quy y một lần nữa có được không?*”. Họ đã quy y 6 lần rồi thì quy y thêm một lần nữa cũng chẳng sao! Chúng ta ở ngã ba thì chúng ta đã không biết đường đi.

Người không có niềm tin thì sẽ luôn bao chao, xao động. Trước đây, cô ở trong núi tu hành với một vị Thầy rất nghiêm khắc. Mọi người kể nếu Nam Nữ đi gần nhau mà nhìn nhau thì sẽ bị phạt một cách nghiêm khắc. Cô trải qua 7 lần quy y chứng tỏ tâm của cô rất tạp loạn. Chúng ta không dễ làm được “*không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn*”. Trong tu hành và trong cuộc sống, chúng ta lập định cho mình chính xác rồi thì chúng ta tiến bước, mọi việc sẽ ngày càng tốt hơn. Nếu chúng ta cảm thấy mình sai thì chúng ta bắt đầu lại từ đầu, chúng ta có khởi đầu tốt thì chúng ta mới có kết quả tốt. Có người tiếc, không muốn bắt đầu lại vì họ đã tu hành mấy mươi năm, chúng ta tu sai trong mấy mươi năm thì chúng ta cũng phải trút bỏ.

Lão cư sĩ Lý Bình Nam yêu cầu Hòa Thượng, những điều Hòa Thượng học trước đây phải trút bỏ như phế thải. Khi tôi nghe câu nói này lần đầu tiên, tôi tự hỏi: “*Có cần thiết phải như vậy không!*”. Đây là phương pháp dạy học rất tốt của người xưa. Có người hỏi tôi: “*Vì sao có những người xen tạp mà họ vẫn bảo nhiều người xen tạp cùng với họ?*”. Họ xen tạp nên họ cũng muốn mọi người cũng xen tạp giống như họ, họ đọa lạc nên họ muốn nhiều người đọa lạc cùng mình. Nhiều người xen tạp cùng họ thì họ sẽ không bị tẩy chay, phê bình. Chúng ta có phước đức, nhân duyên sâu dày thì chúng ta gặp được Thầy tốt bạn lành, thiện hữu tri thức. Có người, cả cuộc đời không gặp được Thầy tốt, bạn lành, họ bị gạt cả tình và tiền, cuối cùng thì mất cả đạo tâm.

Hòa Thượng Tuyên Hóa kể câu chuyện trong cuốn “*Pháp Hoa Đại Cương*”, có một vị Thầy dạy một số học trò, khi Thầy ra đi thì đại đệ tử thay Thầy dẫn dắt học trò. Khi người đại đệ tử mất, ông gặp được Sư phụ, vị đại đệ tử rất vui mừng vì đã đến được chỗ của Sư phụ nhưng vị Sư phụ nói, đây là Địa ngục. Vị đại đệ tử ngạc nhiên hỏi: “*Tại sao Sư phụ dẫn con đi vào Địa ngục?*”. Sư phụ trả lời: “*Ta cũng không biết nữa!*”. Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: “*Chúng ta mơ mơ hồ hồ dạy cho một đám người mơ mơ hồ hồ thì chúng ta nhất định đi vào một thế giới mơ mơ hồ hồ*”. Hòa Thượng Tuyên Hóa cũng nói đây là: “*Một lưới bắt gọn*”. Một lưới bắt gọn được hết, không sót lọt người nào.

Người biết bung lưới thì sẽ bung được lưới mở rộng tròn, bắt được rất nhiều cá. Trong việc tu hành, nếu chúng ta phân vân thì chúng ta không nên theo học, nếu chúng ta đã theo học thì chúng ta phải có đầy đủ niềm tin.

Ngày Hòa Thượng vãng sanh, mọi người khóc nhưng tôi cảm thấy vui. Tôi cảm thấy vui vì vị Thầy mà mình theo học đã thành tựu viên mãn, tôi đã không chọn nhầm. Ngày Thầy ra đi nhất định sẽ phải đến, không ai có thể tránh khỏi vô thường.

Hôm qua, tôi nói với nhóm phiên dịch, tôi sẽ tiếp tục dịch 931 bộ “*Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú*” do Hòa Thượng giảng, tôi chỉ muốn trong mười năm nữa, những bài giảng của Hòa Thượng sẽ được nhắc đi, nhắc lại để mọi người được biết đến. Gần đây, có người gọi điện cho tôi để tri ân, họ nói nhờ tôi dịch đĩa Hòa Thượng nên họ mới có được tài liệu để học tập. Họ biết đến pháp của Hòa Thượng khi Ngài đã vãng sanh. Tuy là muộn một chút nhưng họ cũng đã gặp được pháp của Hòa Thượng. Nhiều người đời sau sẽ không có cơ hội gặp được pháp của Hòa Thượng vì pháp của Hòa Thượng rất khó tiếp nhận, Hòa Thượng nói: “**Phật pháp chân chánh không nhắc đến tiền**”. Hòa Thượng dạy mọi người hy sinh phụng hiến, phục vụ chúng sanh. Chúng ta phục vụ người thì chúng ta phải cung kính, lễ phép, không thể có thái độ bề trên ban cho bề dưới.

Khi mọi người quỳ xuống hành lễ, thỉnh pháp với Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Ngài nói: “*Ngày nay, mấy ông quỳ dưới chân tôi để cầu học Phật pháp, tương lai, các ông phải quỳ dưới chân người để dâng Phật pháp cho họ*”. Họ không muốn học Phật pháp, chúng ta muốn họ được học để họ có lợi ích, được nương nhờ, được giải thoát thì chúng ta dùng tất cả những phương tiện khéo léo nhất để họ được tiếp cận. Những lời giảng của Hòa Thượng rất khó tiếp nhận.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Bang chu kinh hành là như pháp hay bất như pháp*”. “*Bang chu kinh hành*” là lễ Phật, nhiều Phật. “*Bang chu kinh hành*” của người xưa là 90 ngày đêm không ngồi, không ngủ, không nằm, chỉ đi Kinh hành, niệm Phật. Thể lực của người xưa rất tốt. Chúng ta chỉ cần 3 ngày thì chúng ta đã không chịu nổi.

Hòa Thượng nói: “***Đây là đúng pháp, chúng ta niệm Phật thực tế là mô phỏng theo “Bang chu tam muội”. Thiện Tài Đồng Tử trên Kinh Hoa Nghiêm, lần đầu tiên đi tham vấn một vị thiện tri thức, đó là tỳ kheo Kiết Tường Vân. Ngài dạy Thiện Tài Đồng Tử pháp môn niệm Phật chính là “bang chu tam muội”. Phương pháp niệm Phật này chỉ có thể đứng niệm Phật, đi niệm Phật, ngày nay gọi là kinh hành nhiều Phật trong một kỳ hạn là 90 ngày. Trong 90 ngày không được ngủ, không được ngồi xuống, người thông thường không thể làm được! Cho nên trong niệm Phật đường có thể lấy kinh hành niệm Phật làm chủ thì đây chính là bang chu tam muội. Thời kỳ Mạt pháp, mọi người không có tinh thần, thể lực như người xưa. Thực tế, đi Kinh hành nhiều Phật mệt thì phải đến phía bên cạnh ngồi nghỉ ngơi một chút, nếu như thân thể không tốt, không thể đi được thì có thể ngồi mà niệm Phật, không ngồi được***

thì có thể nằm. Nếu như thể lực có thể duy trì thì nhất định phải lấy nhiều Phật làm chính”.

Chúng ta không thể làm thời khóa 90 ngày như người xưa, các Ngài không ngồi, không nằm, không ngủ, đói thì đi ăn sau đó quay lại kinh hành. Tôi đến đạo tràng của cư sĩ Lâm Singapore ba lần, mỗi lần tám ngày, tôi đi Kinh hành được khoảng một tiếng, hai bên cạnh có một dải dành cho người ngồi niệm Phật, nhiều người không ngồi niệm Phật mà ngủ ở đó.

Có một vị sau khi Kinh hành thì đèn lay Phật, vị đó lay đến nỗi ở trán nổi một cục to, vị này đã lay Phật nhiều ngày nên trán đã bị trãi. Đây là cách đối trị tập khí của thân. Chúng ta chỉ mới tan nhạt với “*tài, sắc, danh, thực, thù*”, chỉ cần có cơ hội thì những tập khí này sẽ trở dậy. Chúng ta không nghiêm khắc với chính mình thì tập khí xấu ác sẽ liền dấy khởi. Chúng ta cho phép cơ thể của mình lười biếng một lúc thì ngày mai cơ thể chúng ta sẽ muốn lười biếng nhiều hơn. Sáng nay, trời lạnh, khi tôi nghe thấy chuông điện thoại reo thì tôi có ý niệm, ai gọi điện làm phiền vậy, đây là do tôi muốn được tiếp tục ngủ. Sau đó, tôi khởi lên ý niệm thứ hai đó là đây là tiếng chuông điện thoại báo thức. Tôi đã phản tỉnh ngay. Tập khí của chúng ta luôn trực chờ, nếu chúng ta không phản tỉnh thì chúng ta sẽ bị dẫn dắt.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, nếu như có người bị tà chú thì phải nên làm như thế nào?*”.

Hòa Thượng nói: “***Đây là tà thuật, ở đất nước chúng ta rất nhiều nơi có. Khi tôi còn nhỏ, tôi ở Quế Châu, người dân tộc Mèo ở đây có tà thuật gọi là hạ trùng độc, người nhiễm trùng độc đó thì sẽ như ngậy như dại. Chúng ta tâm chánh, hạnh chánh thì tự nhiên chúng ta sẽ có thiện thần bảo hộ. Đặc biệt là, người niệm Phật nhất định có chư Phật hộ niệm nên không thể gặp phải những tà thuật này. Cho dù chúng ta gặp phải những tà thuật này, chúng ta cũng không cần phải lo sợ, chúng ta chỉ cần xem nhẹ việc sinh tử, tuyệt đối không tham sống sợ chết, phát tâm Bồ Đề mỗi niệm vì tất cả chúng sanh. Chúng ta phát tâm sống ở thế gian là vì phục vụ chúng sanh, vì Phật pháp thì nhất định chúng ta sẽ có thần hộ pháp bảo hộ, chư Phật hộ niệm, tất cả tà thần, yêu ma, quỷ quái đều sẽ cách xa chúng ta”.***

Hòa Thượng nói: “***Người gặp phải những sự việc này đều là do oan gia trái chủ đến. Oan oan tương báo không thể nào kết thúc, chúng ta nhất định không nên làm việc dại khờ này! Nếu như chúng ta có thể làm được mười thiện mà trong “Thập Thiện” đã dạy và làm được phương pháp trên “Thập Thiện” đã nói: “Bồ Tát ngày đêm thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp không để một chút gì bất thiện xen tạp” vậy thì yêu ma, quỷ quái sẽ đều không dám đến gần”.***

Chúng ta không cần mạng sống này nữa thì chúng ta sẽ không có gì phải lo sợ. Chúng ta sống vì Phật pháp vì chúng sanh, nếu phải chết đi thì cũng không sao cả!

Người khác hãm hại chúng ta thì chúng ta phải tha thứ cho họ, nếu chúng ta không tha thứ thì sẽ “*oan oan tương báo*”, sẽ không có ngày kết thúc.

Người xưa kể câu chuyện, Triệu Thấu và Ngô Đạt làm quan trong triều đình, vì thua Ngài Ngô Đạt nên Triệu Thấu tức giận và tự vẫn, và nguyện sẽ đi theo Ngài Ngô Đạt để báo thù. Ngài Ngô Đạt là cao tăng tu hành đức độ nên Triệu Thấu không báo oán được. Đến đời thứ 10, Ngài Ngô Đạt được vua ban cho ghế ngồi làm bằng gỗ trầm hương, Ngài Ngô Đạt khởi ý niệm: “*Chỉ có quốc sư như ta mới có được pháp tòa làm bằng trầm hương*”. Khi Ngài Ngô Đạt khởi lên một ý niệm tư lợi thì Triệu Thấu liền biến thành một ghế đầu người ăn thịt ở đầu gối của Ngài Ngô Đạt.

Trước đó, Ngài Ngô Đạt gặp một vị A-La-Hán, vị A-La-Hán hóa thân thành người ăn mày, trên thân bị ghẻ lở, Ngài Ngô Đạt chăm sóc chu đáo, khi người đó đi thì nói với Ngài Ngô Đạt, sau này, nếu có việc cần thì đến ngọn núi, có hai cái cây như vậy tìm ông. Ngài Ngô Đạt dùng mọi loại thuốc không khỏi, Ngài tìm đến ngọn núi để gặp người ăn mày, ở đó có một đạo tràng, vị A-La-Hán dùng nước từ bi rửa mụn ghẻ thì mụn ghẻ tan.

Chúng ta khởi lên ý niệm tư lợi thì oan gia trái chủ sẽ đến. Chúng ta phải mỗi niệm vì chúng sanh, vì phát dương quang đại chuẩn mực Thánh Hiền, hoằng dương Phật pháp. Hòa Thượng nói: “*Tâm chánh, hạnh chánh thì làm sao yêu ma quỷ quái có thể xâm nhập*”. Chúng ta xem nhẹ việc sinh tử thì Yêu Ma Quỷ Quái có xâm nhập vào chúng ta cũng không sao. Chúng ta không phát tâm vì chúng sanh, chúng ta chỉ nghĩ cho mình thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!